

Такриз

ба автореферати диссертатсияи Давлатбекзода Вайсиддин Давлатбек дар мавзӯи “Шароитҳои педагогии рушди ҳамкориҳои муассисаҳои таҳсилоти томактабӣ ва оила” барои дарёфти дараҷаи илмии доктори фалсафа (PhD) – доктор аз рӯи ихтисоси 6D010100 – Таълим ва тарбияи томактабӣ (6D010101 – Назария ва методикаи таълиму тарбия (вобаста аз соҳа ва сатҳи таҳсилот) 6D010101.01. – Назария ва методикаи таҳсилоти томактабӣ)

Ба ҳамагон маълум аст, ки яке аз масъалаҳои муҳими муассисаҳои таҳсилоти томактабӣ ҳифзу рушди саломатии равонӣ ва ҷисмонии хонандагон, мусоидат намудан ба рушди интелектуалӣ ва эҷодкорӣ дар кӯдакони синни томактабӣ, инкишофи ҳамаҷонибаи шахсияти кӯдакон мебошад.

Дар тарбияи солими фарзанд оила омили асосӣ ба ҳисоб рафта, он ба хусусиятҳои беназири ҳар як кӯдак, новобаста аз синну сол таъсири амиқ мерасонад. Тарбияи оилавӣ ва муассисаҳои таълимӣ ду ниҳоди як маромдошта буда, ҳар якашон дар рушди шахсияти кӯдак нақши беназир доранд. Муносибати байни ин ду ниҳод махсусан дар марҳилаи таҳсилоти томактабӣ, вақте ки заминаи асосӣ барои таҳсили минбаъда ва иҷтимоишавӣ ташаккул меёбад, муҳим мегардад.

Дар ҳамин асос метавон гуфт, ки фароҳам овардани муҳити ҳамоҳанг барои тарбия ва рушди кӯдакон танҳо дар сурати ҳамкориҳои наздики ҳамаи тарафҳо имконпазир аст. Мутобиқати амалҳо ва ҳадафҳои волидон ва мураббӣён на танҳо ба омӯзиши муваффақ, балки ба некӯахлоқии эҳсоси кӯдакон мусоидат мекунад, ки дар ниҳоят ба ояндаи онҳо таъсир мерасонад.

Масъалаи марбут ба тарбия ва маърифати кӯдакону наврасон аз давраҳои бостонӣ таваҷҷуҳи муҳаққиқон, файласуфон ва тамоми мутафаккиронро ба худ ҷалб карда буданд. Тарбия асосан чараёни ҳадафмандонаи муназзам ва мантиқан пайгиронаи ташаккул ва таҳаввули ҷисмонӣю ақлонӣю кӯдаконро ифода намуда, инчунин сатҳи сифат ва бароҳандозии раванди ҳамкориҳои фаъолияти муассисаҳои таълимӣю томактабӣ ва волидонро ба танзим медарорад.

Масъалаи ҳамкориҳои омӯзгорон ва падару модарон аз ҷониби муҳаққиқон ва олимони ватанӣю хориҷӣ омӯхтаву баррасӣ шудаанд. Таҳқиқоти олимони ватанӣю хориҷиро таҳлили пурра намуда, муаллиф норасоӣҳо ва ихтилофҳоро ошкор намуда, муаммои таҳқиқотро муайян намудааст. Дар асоси муайян намудани муаммо масъалаи шароитҳои педагогии рушди ҳамкориҳои муассисаҳои таҳсилоти томактабӣ ва оиларо, ки мавриди омӯзиши махсус қарор нагирифтааст, пурра таҳқиқ намудааст.

Муаллиф дараҷаи илмӣю навгонӣ, моҳияти назариявӣ ва амалии тадқиқоти худро ба масъалаи ҳамкориҳои муассисаҳои таҳсилоти томактабӣ ва оиларо муайян намудааст. Таҳлилу истифодаи методҳои тадқиқоти педагогӣ, мақсаду вазифаҳои онро ҳуҷҷатҳои меъёрийу

хукукӣ ва озмоишҳои муқарраркунанда ва инкишофдиҳанда тасдиқ менамояд.

Муҳаққиқ бар он ақида аст, ки тавассути ҳамкориҳои дутарафаи падару модари тарбиягиранда ва муассисаҳои таҳсилоти томактабӣ зимни мавҷуд будани мақсадҳои муштарак, вазифаи муштарак тарбиявӣ, барномаҳои ҳамгирои тарбиявӣ, таълимӣ барои рушди тарбиягирандагони муассисаҳои таҳсилоти томактабӣ муваффақият ба даст оварда мешавад.

Таҳқиқоти гузаронидаи Давлатбекзода В.Д. дар мувофиқа ба нақшаи дурнамои корҳои илмӣ – таҳқиқотии кафедраи педагогика ва психологияи МДТ “Донишгоҳи давлатии Бохтар ба номи Носири Хусрав”, Стратегияи миллии рушди маориф дар Ҷумҳурии Тоҷикистон барои давраи то соли 2030 ва Барномаи давлатии рушди таҳсилоти томактабӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон барои солҳои 2020-2025 роҳандозӣ карда шудааст.

Хусусияти маводи таҳқиқӣ ва доираи мавзӯю матолиби мавриди назари муҳаққиқ сохтор ва ҳаҷми асосҳои назарияю методологияи кори илмиро муайян намудааст.

Дар муқаддима зарурияти аҳамияти мавзӯи таҳқиқот ва дараҷаи омӯзиши он асоснок гардида, сатҳи омӯзиши илмӣ масъала баррасӣ гардидаву ҳадафу вазифаҳои таҳқиқот, ҳамчунин методика, нағзони илмӣ, арзиши назариву амалӣ ва дараҷаи таҳқиқоти он муайян гардида, нуқтаҳои барои дифоъ пешниҳодшаванда ифода ёфтаанд.

Дар боби якуми рисола “Ҷанбаҳои назариявии рушди ҳамкориҳои самаранокӣ муассисаи томактабӣ бо волидони тарбиягирандагон” аз нуқтаи назари психологӣ – педагогӣ таҳлили амиқи назариявии мафҳуми “ҳамкорӣ” гузаронида шуда, моҳияти ҳамкориҳои коллективи педагогӣ бо волидони тарбиягирандагони муассисаҳои томактабӣ асоснок ва таҳқиқ карда шудааст.

Таъкид карда шудааст, ки равишҳои муосир ба таълим зарурати ҳамгироии иштироки волидонро ба раванди таълим таъкид мекунад.

Шаклҳои гуногуни ҳамкорӣ, аз ҷумла воҳидҳои волидайн, ҷорабиниҳои муштарак ва ҷалби фаъолони волидон ба лоиҳаҳои таълимӣ муҳокима карда мешаванд. Ин шаклҳо на танҳо интиқоли донишро таъмин мекунад, балки ба эҷоди иттиҳодия мусоидат мекунад, ки дар он ҳар як оила дар раванди таълим ва тарбияи фарзанд аҳамияти худро эҳсос мекунад.

Ҳамзамон, таъкид шудааст, ки ақонд ва таҷрибаи тарбияи кӯдакон дар ҳама давраи замон ҳанӯз дар ҳазорсолаҳои қабл аз мелод дар асос ва заминаи илоҳиёт ва фалсафаи Юнони Бостон, Шарқи Бостон ва Шарқ Асримиёнагӣ маншаъ гирифта то ба имрӯз идома ва дар ташаккули таҳаввул қарор дорад.

Таҳлилу дида баромадани сарчашмаҳои зарурӣ аз илмҳои педагогика ва психология дар атрофи ҳамкорӣ байни МТТ бо оилаи

кӯдакон аз он гувоҳӣ медиҳад, ки алоқаи мустаҳкам дар оила роҳандозӣ нагардидааст ва потенциали тарбия дар оила истифода карда намешавад.

Ҳамин тариқ, муносибати МТТ бо оила бояд ба принципҳои ҳамкории мутақобилан судманд асос ёбад, ки дар он кӯдакистон на танҳо ҳамчун макони омӯзиш, балки ҳамчун манбаи дастгирӣ ва рушди шахсияти солим ва ҳолати руҳии кӯдакон хизмат мекунад.

Дар ниҳоят, маҳз дар ин ягонагӣ гарави рушди ҳамоҳанг ва ташаккули шахсият аст, ки дар он кӯдакистон на танҳо ҳамчун муассиса, балки ҳамчун маконе хизмат мекунад, ки неруи зехнии ҳар як кӯдакро мекушояд ва оила дар ин роҳи муҳим таъғоҳи бозғитмод мегардад.

Дар боби дуҷоми рисола бошад, “Қорҳои таҷрибав – озмоишӣ оид ба рушди ҳамкории педагогии МТТ ва оила” ба таҳқиқи сатҳ ва сифати ҳамкории педагогӣ байни муассисаҳои томактабӣ ва оилаҳо равона карда шудааст. Дар доираи ин қор муҳақиқ таҳқиқоти озмоишӣ гузаронида, ба таҳлил ва арзёбии самаранокии ин ҳамкорӣ равона карда шудаанд.

Боби мазкур, инҷунин, асоснокҷунии шароитҳои педагогиро пешниҳод мекунад, ки ба баланд бардоштани сифати ҳамкории байни муассисаҳои томактабӣ ва оилаҳо мусоидат мекунад. Ин шароитҳо барои ташаккули ҳамкории мусоид асос мебошанд, ки дар навбати худ ба рушди кӯдакон ва малакаҳои иҷтимоии онҳо таъсири мусбат мерасонанд. Механизмҳои зарурӣ барои ташкили ҳамкории самаранок ба таври возеҳ ҷудо карда мешаванд, ки таҳқиқотро барои соҳаи педагогика ва рушди кӯдакон сахими назаррас мегузорад.

Муаллифи рисола андешаронӣ намуда, қайд кардааст, ки қори волидайн дар навбати аввал аз дараҷаи фарҳангию иҷтимоӣ ва маълумоташон вобаста аст, дараҷаи баланди тайёрии педагогашон ба пурсамар гардидани қорҳои педагогии онҳо мусоидат менамояд. Натиҷаи аёнии ҳамкорихо исбот мекунад, ки на танҳо мураббӣни кӯдакистонҳо, балки падару модарони тарбиятирандаҳои МТТ низ дар инкишофи ҳаматарафаи шахсияти тарбиятирандаҳои МТТ нақши қалон доранд.

Дар фасли сеҷоми боби дуҷоми рисола муаллиф таъқид медорад, ки мувофиқи таҳқиқотҳои мавҷуда як қатор қорабиниҳои лоиҳавӣ бо мақсади муайянсозии шароитҳои педагогии ба баланд гардидани сатҳи сифати ҳамкорихо миёни муассисаҳои томактабӣ ва оила мусоидаткунанда амалӣ карда шуд.

Муаллиф таъқид медорад, ки дар доираи таҷбиқи барномаи модули “Муошират бо волидон” ба таҳияи воситаҳои қандир барои арзёбӣ ва мониторингӣ сатҳи иштироқи оилаҳо дар раванди таълим диққати махсус дода шуд. Қорабиниҳои гузаронидашуда ба беҳтар шудани ҳамдигарфаҳмии байни омӯзгорон ва волидон мусоидат карданд, ки дар навбати худ ба фазои қоллективҳои кӯдакон таъсири мусбат расонд.

Автореферати диссертатсия хеле пурмазмун дар доираи рисола таълиф гардида, дар маҷмуъ натиҷаҳои кори тадқиқотии муаллифро инъикос мекунад. Аз натиҷаи автореферати диссертатсия аён мегардад, ки муҳаққиқ дар бораи ҳамкориҳои педагогӣ байни муассисаи томактабӣ ва оила бо як усули хос бо овардани санадҳои муътамад ба саҳифаҳои осори илмӣ ишораҳо кардааст.

Зикр намудан ба маврид аст, ки дар автореферат баъзе норасоиҳо дида мешавад, ки зикри он характери тавсиявӣ дорад.

1. Дар фишурдаи кор мубоист мушкилоти мавҷудбуда дар муассисаҳои таҳсилоти томактабӣ оид ба ҳамкориҳои муассисаҳои таҳсилоти томактабӣ ва волидон васеътар кушода дода мешуд.

2. Дар матни автореферат баъзе ҳолатҳои риоя нашудани муқаррароти Қоидаҳои имлои забони тоҷикӣ ба назар мерасад, ки ислоҳи онҳо зарур мебошад.

Хулоса, тадқиқоте, ки Давлатбекзода Вайсиддин Давлатбек ба анҷом расонидааст, ҳам аз нигоҳи назариявӣ ва ҳам аз ҷиҳати амалӣ барои илми педагогика боз як кори таҳқиқотии нав буда, дастовардҳои илмӣ ӯ барои корҳои минбаъдаи илмӣ дигар раҳнамои хуб хоҳад буд.

Дар ҳамин асос метавон ба натиҷае расид, ки кори тадқиқотии Давлатбекзода Вайсиддин Давлатбек дар мавзӯи “Шароитҳои педагогии рушди ҳамкориҳои муассисаи таҳсилоти томактабӣ ва оила” таҳқиқоти ба анҷомрасида буда, автореферат муҳтавои асосии диссертатсияро инъикос карда, мақолаҳои ҷоп намудаи муаллиф ба талаботи КОА–и назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон пурра ҷавобгӯ мебошад.

Муаллифи диссертатсия Давлатбекзода Вайсиддин Давлатбек барои дарёфти дараҷаи илмӣ доктори фалсафа (PhD) – доктор аз рӯйи ихтисоси 6D010100 – Таълим ва тарбияи томактабӣ (6D010101 – Назария ва методикаи таълиму тарбия (вобаста аз соҳа ва сатҳи таҳсилот) 6D010101.01. – Назария ва методикаи таҳсилоти томактабӣ) арзанда аст.

Муқарриз:

Доктори илмҳои педагогӣ, профессори
кафедраи методикаи таҳсилоти ибтидоии
Донишгоҳи давлатии омӯзгории Тоҷикистон
ба номи Садриддин Айни

Рачабов Т.Б.

04.02.2025

Имзои Рачабов Тағоймурод Бобокуловичро тасдиқ мекунам.

Сардори Раёсати кадрҳо ва корҳои махсуси
Донишгоҳи давлатии омӯзгории Тоҷикистон
ба номи Садриддин Айни

А. Мустафозода

Суроға: 735700, Ҷумҳурии Тоҷикистон ш. Душанбе хиёбони Рӯдакӣ, 121.
Тел. (+992) 91-751-16-63.